

ਸੇਧਕਾਰੀ ਸਿਵਲ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਨਾ ਲਾਲ,—ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1956 ਦਾ ਸਿਵਲ ਸੇਧ ਨੰਬਰ 232

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ ਐਲਐਕਸਐਕਸ) - ਧਾਰਾ 10-ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (1098 ਦਾ 5), ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9, ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ (1908 ਦਾ 9) ਧਾਰਾ 163- ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ, ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ- ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ, ਕੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ- ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ- ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 163, ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 163 ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1919 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਜੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਏ ਐਨ ਭਨੇਟ ਦੇ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਸਿੱਬਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੋਮ ਦੱਤਾ ਬਾਹਰੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ.- ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 15 ਜਨਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਰਗੇਜ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 4,165-10-01 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ 18 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ, 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ (ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦਾ। ਲੈਣਦਾਰ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"25 ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸ ਨੂੰ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ, ਜੇ ਲੈਣਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ:

"44. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 5, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 11(2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਝੂਠ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25 ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(2) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 163 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਏਐਚ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

Atul Sharma

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।